Paurhi 13

Asa-Ki-Var (Clash of Desires)

Asa-ki-Var (1-4)

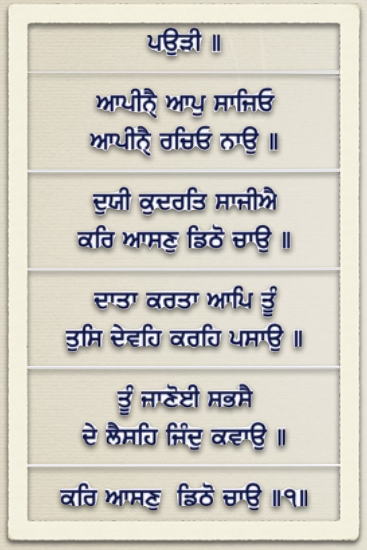
ਪਉੜੀ ॥
ਆਪੀਨੈ੍ ਆਪੁ ਸਾਜਿਓ
ਆਪੀਨੈ੍ ਰਚਿਓ ਨਾਉ ॥
ਦੂਯੀ ਕੁਦਰਤਿ ਸਾਜੀਐ
ਕਰਿ ਆਸਣੁ ਡਿਠੋ ਚਾਉ ॥
ਦਾਤਾ ਕਰਤਾ ਆਪਿ ਤੂੰ
ਤੁਸਿ ਦੇਵਹਿ ਕਰਹਿ ਪਸਾਉ ॥
ਤੂੰ ਜਾਣੋਈ ਸਭਸੈ
ਦੇ ਲੈਸਹਿ ਜਿੰਦੁ ਕਵਾਉ ॥
ਕਰਿ ਆਸਣੁ ਡਿਠੋ ਚਾਉ ॥੧॥

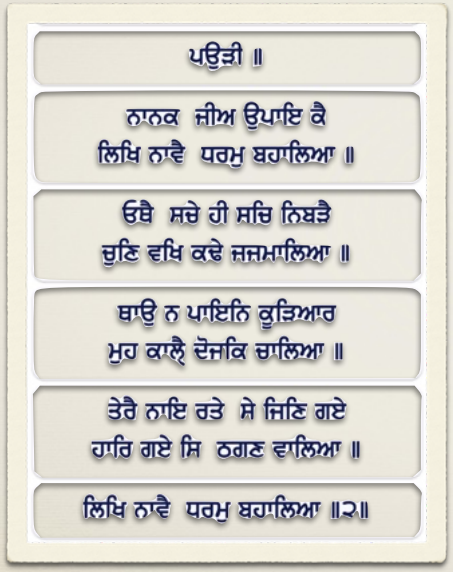
ਪਉੜੀ ॥
ਨਾਨਕ ਜੀਅ ਉਪਾਇ ਕੈ
ਲਿਖਿ ਨਾਵੈ ਧਰਮੁ ਬਹਾਲਿਆ ॥
ਓਥੈ ਸਚੇ ਹੀ ਸਚਿ ਨਿਬੜੈ
ਚੁਣਿ ਵਖਿ ਕਢੇ ਜਜਮਾਲਿਆ ॥
ਥਾਉ ਨ ਪਾਇਨਿ ਕੂੜਿਆਰ
ਮੁਹ ਕਾਲੈ੍ ਦੋਜਕਿ ਚਾਲਿਆ ॥
ਤੇਰੈ ਨਾਇ ਰਤੇ ਸੇ ਜਿਨਿ ਗਏ
ਹਾਰਿ ਗਏ ਸਿ ਠਗਣ ਵਾਲਿਆ ॥
ਲਿਖਿ ਨਾਵੈ ਧਰਮੁ ਬਹਾਲਿਆ ॥੨॥

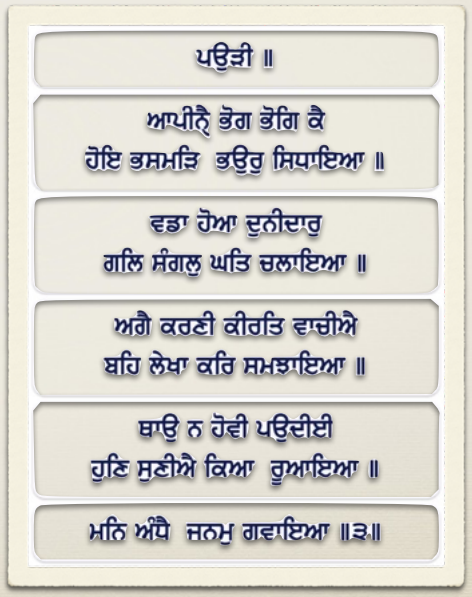
ਪਉੜੀ ॥
ਆਪੀਨੈ੍ ਭੋਗ ਭੋਗਿ ਕੈ
ਹੋਇ ਭਸਮੜਿ ਭਉਰੁ ਸਿਧਾਇਆ ॥
ਵਡਾ ਹੋਆ ਦੁਨੀਦਾਰੁ
ਗਲਿ ਸੰਗਲੁ ਘਤਿ ਚਲਾਇਆ ॥
ਅਗੈ ਕਰਣੀ ਕੀਰਤਿ ਵਾਚੀਐ
ਬਹਿ ਲੇਖਾ ਕਰਿ ਸਮਝਾਇਆ ॥
ਥਾਉ ਨ ਹੋਵੀ ਪਉਦੀਈ
ਹੁਣਿ ਸੁਣੀਐ ਕਿਆ ਰੁਆਇਆ ॥
ਮਨਿ ਅੰਧੈ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥੩॥

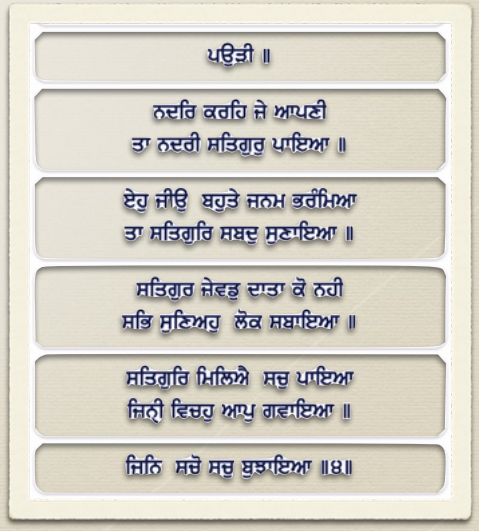
ਪਉੜੀ ॥
ਨਦਰਿ ਕਰਹਿ ਜੇ ਆਪਣੀ
ਤਾ ਨਦਰੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ॥
ਏਹੁ ਜੀਉ ਬਹੁਤੇ ਜਨਮ ਭਰੰਮਿਆ
ਤਾ ਸਤਿਗੁਰਿ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਇਆ ॥
ਸਤਿਗੁਰ ਜੇਵਡੁ ਦਾਤਾ ਕੋ ਨਹੀ
ਸਭਿ ਸੁਣਿਅਹੁ ਲੋਕ ਸਬਾਇਆ ॥
ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਸਚੁ ਪਾਇਆ
ਜਿਨੀ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇਆ ॥
ਜਿਨਿ ਸਚੋ ਸਚੁ ਬੁਝਾਇਆ ॥੪॥

Asa-ki-Var (5-8)

ਪਉੜੀ ॥

ਨਾਉ ਤੇਰਾ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਹੈ
ਨਾਇ ਲਇਐ ਨਰਕਿ ਨ ਜਾਈਐ ॥

ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤਿਸ ਦਾ
ਦੇ ਖਾਜੈ ਆਖਿ ਗਵਾਈਐ ॥

ਜੇ ਲੋਤਹਿ ਚੰਗਾ ਆਪਣਾ
ਕਰਿ ਪੁੰਨਹੁ ਨੀਚੁ ਸਦਾਈਐ ॥

ਜੇ ਸਰਵਾਣਾ ਪਰਹਰੈ
ਜਰੁ ਵੇਸ ਕਰੇਦੀ ਆਈਐ ।

ਕੋ ਰਹੈ ਨ ਭਰੀਐ ਪਾਈਐ ॥੫॥

ਪਉੜੀ ॥

ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਓ
ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਆ ॥

ਸਤਿਗੁਰ ਵਿਚਿ ਆਪੁ ਰਖਿਓਨੁ
ਕਰਿ ਪਰਗਟੁ ਆਖਿ ਸੁਣਾਇਆ ॥

ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਿਐ ਸਦਾ ਮੁਕਤੁ ਹੈ
ਜਿਨਿ ਵਿਚਹੁ ਮੋਹੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥

ਉਤਮੁ ਏਹੁ ਬੀਚਾਰੁ ਹੈ
ਜਿਨਿ ਸਚੇ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥

ਜਗਜੀਵਨੁ ਦਾਤਾ ਪਾਇਆ ॥੬॥

ਪਉੜੀ ॥

ਸੇਵ ਕੀਤੀ ਸੰਤੋਖੀਈ
ਜਿਨ੍ੀ ਸਚੋ ਸਚੁ ਧਿਆਇਆ ॥

ਓਨ੍ੀ ਮੰਦੈ ਪੈਰੁ ਨ ਰਖਿਓ
ਕਰਿ ਸੁਕ੍ਰਿਤੁ ਧਰਮੁ ਕਮਾਇਆ ॥

ਓਨ੍ੀ ਦੁਨੀਆ ਤੋਤੇ ਬੰਧਨਾ
ਅੰਨੁ ਪਾਣੀ ਥੋੜਾ ਖਾਇਆ ॥

ਤੂੰ ਬਖਸੀਸੀ ਅਗਲਾ
ਨਿਤ ਦੇਵਹਿ ਚੜਹਿ ਸਵਾਇਆ ॥

ਵਡਿਆਈ ਵਡਾ ਪਾਇਆ ॥੭॥

ਪਉੜੀ ॥

ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਏਕੁ ਤੂੰ
ਜਿਨਿ ਸਚੋ ਸਚੁ ਵਰਤਾਇਆ ॥

ਜਿਸੁ ਤੂੰ ਦੇਹਿ ਤਿਸੁ ਮਿਲੈ ਸਚੁ
ਤਾ ਤਿਨ੍ੀ ਸਚੁ ਕਮਾਇਆ ॥

ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਸਚੁ ਪਾਇਆ
ਜਿਨ੍ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਸਚੁ ਵਸਾਇਆ ॥

ਮੂਰਖ ਸਚੁ ਨ ਜਾਣਨ੍ੀ
ਮਨਮੁਖੀ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥

ਵਿਚਿ ਦੁਨੀਆ ਕਾਹੇ ਆਇਆ ॥੮॥

Asa-ki-Var (9-12)

ਪਉੜੀ ॥

ਭਗਤ ਤੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾਵਦੇ
ਦਰਿ ਸੋਹਨਿ ਕੀਰਤਿ ਗਾਵਦੇ ॥

ਨਾਨਕ ਕਰਮਾ ਬਾਹਰੇ
ਦਰਿ ਢੋਅ ਨ ਲਹਨ੍ਹੀ ਧਾਵਦੇ ॥

ਇਕਿ ਮੂਲੁ ਨ ਬੁਝਨ੍ਹਿ ਆਪਣਾ
ਅਣਹੋਦਾ ਆਪੁ ਗਣਾਇਦੇ ॥

ਹਉ ਢਾਢੀ ਕਾ ਨੀਚ ਜਾਤਿ
ਹੋਰਿ ਉਤਮ ਜਾਤਿ ਸਦਾਇਦੇ ॥

ਤਿਨ੍ ਮੰਗਾ ਜਿ ਤੁਝੈ ਧਿਆਇਦੇ ॥੯॥

ਪਉੜੀ ॥

ਦਾਨੁ ਮਹਿੰਡਾ ਤਲੀ ਖਾਕੁ
ਜੇ ਮਿਲੈ ਤ ਮਸਤਕਿ ਲਾਈਐ ॥

ਕੂੜਾ ਲਾਲਚੁ ਛਡੀਐ
ਹੋਇ ਇਕ ਮਨਿ ਅਲਖੁ ਧਿਆਈਐ ॥

ਫਲੁ ਤੇਵੇਹੋ ਪਾਈਐ
ਜੇਵੇਹੀ ਕਾਰ ਕਮਾਈਐ ॥

ਜੇ ਹੋਵੈ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ
ਤਾ ਧੂੜਿ ਤਿਨ੍ਹਾ ਦੀ ਪਾਈਐ ॥

ਮਤਿ ਥੋੜੀ ਸੇਵ ਗਵਾਈਐ ॥੧੦॥

ਪਉੜੀ ॥

ਧੁਰਿ ਕਰਮੁ ਜਿਨਾ ਕਉ ਤੁਧੁ ਪਾਇਆ
ਤਾ ਤਿਨੀ ਖਸਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥

ਏਨਾ ਜੰਤਾ ਕੈ ਵਸਿ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ
ਤੁਧੁ ਵੇਕੀ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਆ ॥

ਇਕਨਾ ਨੋ ਤੂੰ ਮੇਲਿ ਲੈਹਿ
ਇਕਿ ਆਪਹੁ ਤੁਧੁ ਖੁਆਇਆ ॥

ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਜਾਣਿਆ
ਜਿਥੈ ਤੁਧੁ ਆਪੁ ਬੁਝਾਇਆ ॥

ਸਹਜੇ ਹੀ ਸਚਿ ਸਮਾਇਆ ॥੧੧॥

ਪਉੜੀ ॥

ਪੜਿਆ ਹੋਵੈ ਗੁਨਹਗਾਰੁ
ਤਾ ਓਮੀ ਸਾਧੁ ਨ ਮਾਰੀਐ ॥

ਜੇਹਾ ਘਾਲੇ ਘਾਲਣਾ
ਤੇਵੇਹੋ ਨਾਉ ਪਚਾਰੀਐ ॥

ਐਸੀ ਕਲਾ ਨ ਖੇਡੀਐ
ਜਿਤੁ ਦਰਗਹ ਗਇਆ ਹਾਰੀਐ ॥

ਪੜਿਆ ਅਤੈ ਓਮੀਆ
ਵੀਚਾਰੁ ਅਗੈ ਵੀਚਾਰੀਐ ॥

ਮੁਹਿ ਚਲੈ ਸੁ ਅਗੈ ਮਾਰੀਐ ॥੧੨॥

Asa-ki-Var (13)

ਪਉੜੀ ॥

ਸਤਿਗੁਰ ਵਿਟਹੁ ਵਾਰਿਆ
ਜਿਤੁ ਮਿਲਿਐ ਖਸਮੁ ਸਮਾਲਿਆ ॥

ਜਿਨਿ ਕਰਿ ਉਪਦੇਸੁ ਗਿਆਨ ਅੰਜਨੁ ਦੀਆ
ਇਨੀ ਨੇਤ੍ਰੀ ਜਗਤੁ ਨਿਹਾਲਿਆ ॥

ਖਸਮੁ ਛੋਡਿ ਦੂਜੈ ਲਗੇ
ਡੁਬੇ ਸੇ ਵਣਜਾਰਿਆ ॥

ਸਤਿਗੁਰੂ ਹੈ ਬੋਹਿਥਾ
ਵਿਰਲੈ ਕਿਨੈ ਵੀਚਾਰਿਆ ॥

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਿਆ ॥੧੩॥

Themes 1 - 13

Step 1–4

Disillusionment and surrender (seeing through illusion → letting go of 'control'

Step 5–7

Deep release (possessions → rituals → ego)

Step 8–11

True embodiment (realization → harmony → commitment → resonant immersion)

Step 12-13

Purging the residue → Egoless presence

INFINITE

Essential Reflection 13/24

* ਸਤਿਗੁਰ ਵਿਟਹੁ...ਖਸਮੁ ਸਮਾਲਿਆ: submit unto Universal Wisdom that leads to valuing ı (above the ephemeral) and is immersed in that being
* ਜਿਨਿ...ਗਿਆਨ ਅੰਜਨੁ...ਨੇਤ੍ਰੀ ਜਗਤੁ ਨਿਹਾਲਿਆ: its guidance serves as a cleansing Insight that pierces thru the chimera
* ਖਸਮੁ ਛੋਡਿ ਦੂਜੈ ਲਗੇ...ਡੁਬੇ ਸੇ ਵਣਜਾਰਿਆ: seekers who persist in forsaking the ı for the ephemeral are sure to drown
* ਸਤਿਗੁਰੁ ਹੈ ਬੋਹਿਥਾ ਵਿਰਲੈ ਕਿਨੈ ਵੀਚਾਰਿਆ: they are rare who reflect thru the Universal Wisdom
* ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਿਆ: whose benevolence is liberating

ਪਉੜੀ ॥

ਸਤਿਗੁਰ ਵਿਟਹੁ ਵਾਰਿਆ
ਜਿਤੁ ਮਿਲਿਐ ਖਸਮੁ ਸਮਾਲਿਆ ॥

ਜਿਨਿ ਕਰਿ ਉਪਦੇਸੁ ਗਿਆਨ ਅੰਜਨੁ ਦੀਆ
ਇਨ੍ਹੀ ਨੇਤ੍ਰੀ ਜਗਤੁ ਨਿਹਾਲਿਆ ॥

ਖਸਮੁ ਛੋਡਿ ਦੂਜੈ ਲਗੇ
ਡੁਬੇ ਸੇ ਵਣਜਾਰਿਆ ॥

ਸਤਿਗੁਰੁ ਹੈ ਬੋਹਿਥਾ
ਵਿਰਲੈ ਕਿਨੈ ਵੀਚਾਰਿਆ ॥

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਿਆ ॥੧੩॥

Themes 1 - 7

Step 1: From Illusion to Clarity
Awakening begins by seeing through appearances and questioning the pull of desire.

Step 2: From Fragmentation to Wholeness
The fractured self longs for unity — realizing the Source underlies all separation.

Step 3: From Validation to Self-Authenticity
Praise and performance crumble when the self discovers its essence in the 1.

Step 4: From Duality to Grace
Caught in gain and loss, the seeker surrenders to grace, flowing beyond effort.

Step 5: From Possessiveness to Being
Growth comes by releasing ownership; formlessness outlasts fleeting form.

Step 6: From Ritual to Presence
True devotion matures beyond performance into living presence.

Step 7: From Ego to the Living Way
Freedom emerges in realizing one was never separate to begin with. (Hau becomes Haumai, entangling the self in endless cycles — but awakening dissolves the illusion of separation.) The illusion of separation dissolves; ego's cycles give way to awakening in the 1.

1NFINITE

Themes 8 - 13

Step 8: From Seeking to Embodied Knowing
The journey turns inward, where the 1 has always resided. Fulfillment belongs to those who realize, not merely seek (who live the truth here and now).

Step 9: **From Discord to Harmony**
Inner conflict and outer strife resolve when life aligns with the cosmic order — harmony is integration, not escape.

Step 10: From Ephemeral Allure to the Seed of Being
The sweetness of power and desire fades; commitment to the 1 alone yields authenticity and liberation.

Step 11: From Clash of Desires to Resonant Union
Reveals what happens when devotion matures — the clash of inner desires is transmuted into resonance, not by suppression but through consistent immersion in the Source. Time's dissonance dissolves in immersion.

Step 12: From Complexity to Essence
Unmasks the subtlest illusion: the mind's attachment to complexity. It teaches that completion lies not in mastery, but in simplicity through the discipline of essential wisdom.

Step 13: From From Selfhood to Transparent Being
The final illusion dissolves when even the subtle spiritual self is released. What remains is pure presence — the 1 moving effortlessly through what no longer calls itself "me."

1NFINITE

time-being

* ਮੇਰੁ ਸਰੀਰ...ਰਥਵਾਹ: highest mountain (body & consciousness) is a chariot and discerning intellect the charioteer
* ਜੁਗੁ...ਗਿਆਨੀ ਬੁਝਹਿ ਤਾਹਿ: thru time (past, present, future), only the insightful Get this
* ਸਤਜੁਗਿ...ਸੰਤੋਖੁ ਕਾ...ਧਰਮੁ ਅਗੈ ਰਥਵਾਹੁ: fulfillment - *purpose* the driver
* ਤ੍ਰੈਤੈ...ਜਤੈ ਕਾ...ਜੋਰੁ ਅਗੈ...: effort - *haughtiness* the driver
* ਦੁਆਪੁਰਿ...ਤਪੈ ਕਾ...ਸਤੁ ਅਗੈ...: penance - *righteousness* the driver
* ਕਲਜੁਗਿ...ਅਗਨਿ ਕਾ...ਕੂੜੁ ਅਗੈ...: fire - *illusion* the driver

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥

ਨਾਨਕ ਮੇਰੁ ਸਰੀਰ ਕਾ
ਇਕੁ ਰਥੁ ਇਕੁ ਰਥਵਾਹੁ ॥

ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਫੇਰਿ ਵਟਾਈਅਹਿ
ਗਿਆਨੀ ਬੁਝਹਿ ਤਾਹਿ ॥

ਸਤਜੁਗਿ ਰਥੁ ਸੰਤੋਖ ਕਾ
ਧਰਮੁ ਅਗੈ ਰਥਵਾਹੁ ॥

ਤ੍ਰੈਤੈ ਰਥੁ ਜਤੈ ਕਾ
ਜੋਰੁ ਅਗੈ ਰਥਵਾਹੁ ॥

ਦੁਆਪੁਰਿ ਰਥੁ ਤਪੈ ਕਾ
ਸਤੁ ਅਗੈ ਰਥਵਾਹੁ ॥

ਕਲਜੁਗਿ ਰਥੁ ਅਗਨਿ ਕਾ
ਕੂੜੁ ਅਗੈ ਰਥਵਾਹੁ ॥੧॥

time-being

The Chariot of Time–Being

Time itself is the field of movement — the chariot through which consciousness journeys.
The discerning intellect (*bibek budh*) is the charioteer steering through the veils of past, present, and future.
When driven by insight, time becomes a vehicle of realization; when driven by illusion, it becomes a wheel of endless recurrence.
This is the tension between **effort guided by discernment** and **effort enslaved by delusion**.

The mountain of the mind-body is the chariot; the charioteer is discernment.
The wise cross time by seeing through its pull, not fighting against it.

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥

ਨਾਨਕ ਮੇਰੁ ਸਰੀਰ ਕਾ
ਇਕੁ ਰਥੁ ਇਕੁ ਰਥਵਾਹੁ ॥

ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਫੇਰਿ ਵਟਾਈਅਹਿ
ਗਿਆਨੀ ਬੁਝਹਿ ਤਾਹਿ ॥

ਸਤਜੁਗਿ ਰਥੁ ਸੰਤੋਖ ਕਾ
ਧਰਮੁ ਅਗੈ ਰਥਵਾਹੁ ॥

ਤ੍ਰੈਤੈ ਰਥੁ ਜਤੈ ਕਾ
ਜੋਰੁ ਅਗੈ ਰਥਵਾਹੁ ॥

ਦੁਆਪੁਰਿ ਰਥੁ ਤਪੈ ਕਾ
ਸਤੁ ਅਗੈ ਰਥਵਾਹੁ ॥

ਕਲਜੁਗਿ ਰਥੁ ਅਗਨਿ ਕਾ
ਕੂੜੁ ਅਗੈ ਰਥਵਾਹੁ ॥੧॥

completion

* ਸਾਮ ਕਹੈ...ਸਾਚਿ ਰਹੇ...ਸਚਿ ਸਮਾਵੈ: Complete (Sahib) is sans Bharam, one light that holds all colors, yet easily taken for granted. Multiplicity is from Sach (1) and returns to Sach (1).
* ਰਿਗੁ...ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਦੇਵਾ ਮਹਿ ਸੂਰੁ: completion through the Immanent 1, light shines thru the elevated (transparent ones)
* ਨਾਇ...ਪਰਾਛਿਤ...ਤਉ ਮੋਖੰਤਰੁ ਪਾਇ: Being transcends regret; liberation lies within
* ਜੁਜ ਮਹਿ...ਜਾਦਮੁ ਭਇਆ...ਪਾਰਜਾਤ...ਰੰਗੁ ਕੀਆ: Munn's identification with material (body) keeps it deluded, dependent as it is upon reflected light, than self-illumination; its confusion began with the first breath
* ਪਾਰਜਾਤ...ਰੰਗੁ ਕੀਆ: operating from transcendent discerning wisdom one exalts in its experience

ਮਃ ੧ ॥

ਸਾਮ ਕਹੈ ਸੇਤੰਬਰੁ ਸੁਆਮੀ
ਸਚ ਮਹਿ ਆਛੈ ਸਾਚਿ ਰਹੇ ॥

ਸਭੁ ਕੋ ਸਚਿ ਸਮਾਵੈ ॥

ਰਿਗੁ ਕਹੈ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਦੇਵਾ ਮਹਿ ਸੂਰੁ ॥

ਨਾਇ ਲਇਐ ਪਰਾਛਤ ਜਾਹਿ ॥

ਨਾਨਕ ਤਉ ਮੋਖੰਤਰੁ ਪਾਹਿ ॥

ਜੁਜ ਮਹਿ ਜੋਰਿ ਛਲੀ ਚੰਦ੍ਰਾਵਲਿ
ਕਾਨ੍ ਕ੍ਰਿਸਨੁ ਜਾਦਮੁ ਭਇਆ ॥

ਪਾਰਜਾਤੁ ਗੋਪੀ ਲੈ ਆਇਆ
ਬਿੰਦ੍ਰਾਬਨ ਮਹਿ ਰੰਗੁ ਕੀਆ ॥

Credit: linguistic inspiration Sach Khoj Academy

INFINITE

Completion

The Return to Completion

All colors arise from 1 light — multiplicity from Sach (Truth) —
and yet only the transparent vessel allows that light to pass unbroken.
The incomplete remain tethered to reflections, mistaking light-for-light,
but those aligned with the Immanent 1 transcend regret,
for they are self-illumined, no longer dependent upon borrowed radiance.

Liberation is not escape but translucence — when being itself becomes a conduit of Light.

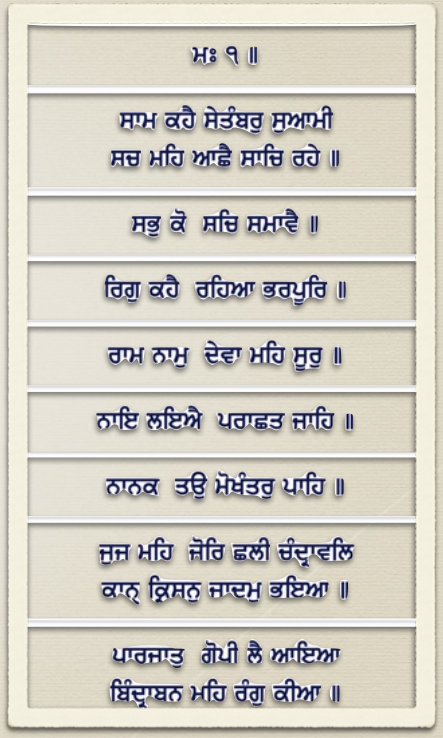

INFINITE

way to liberation

* ਕਲਿ ਮਹਿ ਬੇਦ...ਅਲਹੁ ਭਇਆ: (Hindus forsake Vedas) some of that understanding was practiced by subservience to Allah
* ਨੀਲ ਬਸਤ੍ਰ...ਅਮਲੁ ਕੀਆ: those impressed by the on high (sky) wore blue clothing and attempted to practice higher virtue
* ਚਾਰੇ ਵੇਦ...ਚਾਰ ਵੀਚਾਰ: Vedas were truth oriented, only those who live those virtues find their thoughts and deeds aligned
* ਭਾਉ ਭਗਤਿ...ਨੀਚੁ ਸਦਾਏ: lovingly obsessed realize the source of magnificence that shines forth and do not bolster one's false ego
* ਤਉ ਨਾਨਕ ਮੋਖੰਤਰ ਪਾਏ: only they find liberation within

ਕਲਿ ਮਹਿ ਬੇਦੁ ਅਥਰਬਣੁ ਹੂਆ
ਨਾਉ ਖੁਦਾਈ ਅਲਹੁ ਭਇਆ ॥

ਨੀਲ ਬਸਤ੍ਰ ਲੇ ਕਪੜੇ ਪਹਿਰੇ
ਤੁਰਕ ਪਠਾਣੀ ਅਮਲੁ ਕੀਆ ॥

ਚਾਰੇ ਵੇਦ ਹੋਏ ਸਚਿਆਰ ॥

ਪੜਹਿ ਗੁਣਹਿ ਤਿਨ੍ ਚਾਰ ਵੀਚਾਰ ॥

ਭਾਉ ਭਗਤਿ ਕਰਿ ਨੀਚ ਸਦਾਏ ॥

ਤਉ ਨਾਨਕ ਮੋਖੰਤਰੁ ਪਾਏ ॥੨॥

Credit: linguistic inspiration Sach Khoj Academy

INFINITE

Completion

The Cleansing Insight

The various religious traditions — whether Vedic, Islamic, or otherwise —

each gesture toward the same center but often lose themselves in form.
The essential call here is not to abandon one for another,
but to pierce through all forms into the Universal Wisdom that precedes them.
Those who are lovingly obsessed (prem-bhagati) with the Source shine forth, liberated within, unclouded by (self)righteousness or effort.

They submit not in weakness but in recognition: the 1 alone is the pulse of wisdom.

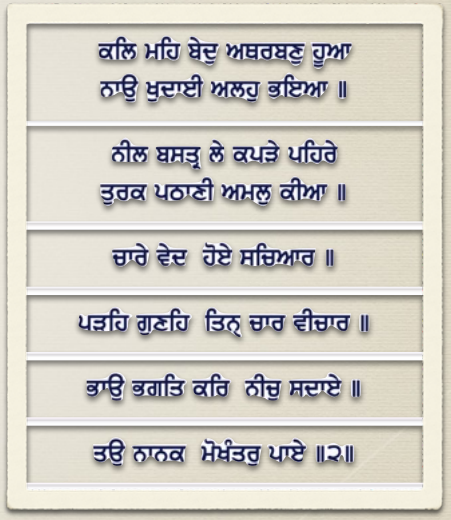

INFINITE

Core Themes

1. **The Chariot of Time–Being**
   Life's movement — time, body, and intellect — is the divine vehicle.
   Liberation is not outside time, but through right alignment within it.

2. **Light Through Transparency**
   The Complete (Sahib) is 1 Light refracted into many hues.
   The realized become clear vessels, allowing that Light to pass unbroken.

3. **Beyond Doctrinal Servitude**
   Truth is not bound to any scripture or faith;
   only those who live in alignment with Wisdom realize its radiance.

4. **Cleansing Insight as Liberation**
   Universal Wisdom is a solvent — dissolving illusion, polishing the lens of perception.
   Submission to this Wisdom is freedom, not bondage.

From Multiplicity to Luminosity

- This step builds on Step 12's "From Distortion to Sacred Participation" by moving from *participating in creation* to *becoming transparent to creation itself*.
- In Step 12, the seeker *learns to act* in alignment.
  In Step 13, the seeker *disappears into* alignment.
- Multiplicity remains — but now as *luminosity*, not division.
- The chariot still moves, yet the rider and path are made of light.

Completion is not the end of the journey but its flowering — when all colors dissolve back into the 1 Light.

ਪਉੜੀ ॥

ਸਤਿਗੁਰ ਵਿਟਹੁ ਵਾਰਿਆ
ਜਿਤੁ ਮਿਲਿਐ ਖਸਮੁ ਸਮਾਲਿਆ ॥

ਜਿਨਿ ਕਰਿ ਉਪਦੇਸੁ ਗਿਆਨ ਅੰਜਨੁ ਦੀਆ
ਇਨੀ ਨੇਤ੍ਰੀ ਜਗਤੁ ਨਿਹਾਲਿਆ ॥

ਖਸਮੁ ਛੋਡਿ ਦੂਜੈ ਲਗੇ
ਡੁਬੇ ਸੇ ਵਣਜਾਰਿਆ ॥

ਸਤਿਗੁਰੁ ਹੈ ਬੋਹਿਥਾ
ਵਿਰਲੈ ਕਿਨੈ ਵੀਚਾਰਿਆ ॥

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਿਆ ॥੧੩॥